

RECHTSPRAAK

Het beroep van appellant op het arrest Korošec wordt niet gevolgd, aangezien sprake was van een zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke medische grondslag van het genomen besluit.

Bij besluit van 15 februari 2013 verlaagt UWV de WAO-uitkering van appellant met ingang van 16 april 2013 naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 15 tot 25%. Dit besluit berust op een rapport van een verzekeringsarts van UWV van 4 januari 2013. De verzekeringsarts heeft de voor appellant in aanmerking te nemen beperkingen vastgelegd in een Kritische Functionele Mogelijkhedenlijst (KFML) van 4 januari 2013. Op basis van de KFML heeft een arbeidsdeskundige van UWV het verlies aan verdien capaciteit van appellant berekend op 21,40%. Het door appellant tegen dit besluit gemaakte bezwaar en beroep worden ongegrond verklaard. Ter zitting in hoger beroep heeft appellant een beroep gedaan op het arrest van het EHRM van 8 oktober 2015 (ECLI:CE:ECHR:2015:1008JUD007721212; Korošec). Appellant heeft daarbij een beroep gedaan op ‘equality of arms’.

De Centrale Raad van Beroep oordeelt als volgt. In zijn uitspraak van 30 juni 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:2226, heeft de Raad de uitgangspunten uiteengezet voor de toetsing door de bestuursrechter van de beoordeling door verzekeringsartsen van UWV. Het beroep van appellant op het arrest Korošec is aanleiding te oordelen over de in die uitspraak onderscheiden stappen omtrent de zorgvuldigheid van de besluitvorming, omtrent de ‘equality of arms’ en omtrent de inhoudelijke beoordeling. De verzekeringsartsen hebben een zorgvuldig onderzoek ingesteld naar de psychische klachten van appellant. Zij hebben appellant onderzocht en hebben de beschikking gehad over informatie uit de behandelend sector. Voor wat betreft de zorgvuldigheid van het onderzoek wordt tevens in overweging genomen dat de verzekeringsarts bezwaar en beroep in zijn rapporten van 12 juni 2013 en 20 december 2016 heeft gereageerd op de door appellant overgelegde medische gegevens en naar voren gebrachte gronden. Appellant wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat sprake zou zijn van een oneerlijk proces en strijd met artikel 6 EVRM. Er is geen reden om aan te nemen dat appellant belemmeringen heeft ondervonden bij de onderbouwing van zijn standpunt dat UWV zijn (psychische) beperkingen heeft onderschat. Appellant heeft in hoger beroep immers een rapport van psychiater Bussard overgelegd. Deze arts heeft ook de beperkingen van appellant beschreven. Tussen partijen is in geding of UWV de belastbaarheid van appellant op de datum in geding juist heeft vastgesteld en of de in het arbeidskundig onderzoek voor appellant geselecteerde functies uit medisch opzicht geschikt voor hem zijn. Wat betreft de verzekeringsgeneeskundige kant van de besluitvorming heeft de rechtbank met juistheid verwezen naar het rapport van de verzekeringsarts bezwaar en beroep van 12 juni

2013, waarin deze verzekeringsarts op basis van dossierstudie, nadere informatie van de behandelend psychiater Kaya van 20 december 2012, de aanwezigheid op de hoorzitting en eigen medisch onderzoek de conclusie van de primaire verzekeringsarts heeft onderschreven. De Raad onderschrijft ook op dit laatste punt het oordeel van de rechtbank. Aangezien het onderzoek volledig is geweest, er voldoende informatie van de behandelaars van appellant voorhanden is en er geen twijfel bestaat aan de juistheid van KFML van 4 januari 2013, is er geen reden voor het raadplegen van een medisch deskundige. Het verzoek daartoe wordt afgewezen. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit berust op een deugdelijke medische grondslag. Het oordeel van de rechtbank dat, uitgaande van de voor appellant vastgestelde belastbaarheid, de geschiktheid van de functies in voldoende mate is aangetoond, wordt eveneens onderschreven. Daarin wordt verwezen naar het rapport van de arbeidsdeskundige van 30 januari 2013, waarin is vastgesteld dat de aan de geduide functies verbonden belastingen binnen de voor appellant vastgestelde beperkingen blijven. De aangevallen uitspraak moet worden bevestigd.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 08-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3210

Zaaknummer: 14/247 WAO

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Advocaten: A.C. Cornelisse

Wetsartikelen: 6 EVRM